

Unessa loistaa kaikki hiekan värit tarkka-ampuja ampuu hiekkalinnan paskaksi ikkunoista riiputetaan luita joita koirat tavoittelevat runoilija riippuu jalkanarussa tummassa rippipuvussa kuin tervattu vene vesien päällä Siivutettua leipää kaatuu leikkurin terät välähtävät runoilija ohjataan pyöreään pöytään ruoka tungetaan kurkkuun, niin ettei pysty laulamaan keskellä pöytää on korkea vuori herkkuja ja kannetaan kaiken aikaa lisää vuoren huipulla kaunein nainen minkä hän on koskaan nähnyt peittelee alastomuuttaan kuumat puupesähellan renkaat kuin vieteri nostavat hänet ilmaan painottomuudessa hän voi pahoin ja oksentaa naisen päälle hän näkee tummaa putoavan veneestä veteen vesimoottoripyörän jälki puhkeaa sihisten ja hänen on mentävä siihen Hän tulee pakolaisleirille takaoven kautta nälkäisiä ihmisiä on ahtaassa teltassa hän ei näe hyvin, koska yö on pimeä ja kenelläkään ei ole tarjota valoa hän näkee tummaa edessä kuivat kädet hankaavat kaksi jyvää jauhoksi kuu nousee ja paistaa lähimmän luiden lävitse hän kuolee unia näkemättä runoilija herään itkunsekaiseen aamuun tähän kovakuoriaisten sukuun.